

У К Р А Ї Н А

НЕВИЦЬКА СІЛЬСЬКА РАДА УЖГОРОДСЬКОГО РАЙОНУ ЗАКАРПАТСЬКОЇ ОБЛАСТІ друге засідання дванадцятої сесії VII скликання

Р І Ш Е Н Н Я

від 6 липня 2017 року
с. Невицьке

Про встановлення місцевих податків і зборів на 2018 рік

Відповідно до статті 7, пункту 12.3 статті 12, абзацу четвертого підпункту 266.4.2, пункту 266.4 статті 266 та абзацу другого пункту 284.1 статті 284 Податкового кодексу України, керуючись пунктом 24 частини першої статті 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», сільська рада вирішила:

1. Встановити на території Невицької сільської ради на 2018 рік наступні податки і збори:

1. Місцеві податки:

1.1. Податок на майно:

1.1.1 Податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки.

1.1.2 Плата за землю згідно положення, що додається (додаток № 2);

1.1.3 Транспортний податок згідно положення, що додається (додаток № 3);

1.2. Єдиний податок згідно положення, що додається(додаток № 4).

2.1. Місцеві збори:

2.2. Збір за місця для паркування транспортних засобів згідно положення, що додається (додаток № 5);

2.3. Туристичний збір згідно положення, що додається(додаток № 6).

2. Встановити ставки податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки:

2.1. для об'єктів житлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних осіб - 0,1 відсоток розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року, за 1 кв. метр бази оподаткування;

2.2 для об'єктів житлової нерухомості, що перебувають у власності юридичних осіб - 0,2 відсотка розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року, за 1 кв. метр бази оподаткування;

2.3 для об'єктів нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних осіб, ставка податку становить 0,00 відсоток розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року, за 1 кв. метр бази оподаткування;

2.4 для об'єктів нежитлової нерухомості, що перебувають у власності юридичних осіб, ставка податку становить 0,5 відсотка розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року, за 1 кв. метр бази оподаткування.

Встановити, що база оподаткування об'єктів житлової нерухомості зменшується:

- а) для квартир, незалежно від їх кількості – на 70 кв. метрів;
- б) для житлового будинку/будинків, незалежно від їх кількості – на 240 кв. метрів;
- в) для різних типів об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток (у разі одночасного перебування у власності платника податку квартири/квартир та житлового будинку/будинків, у тому числі їх часток), - на 310 кв. метрів.

3. Встановити ставки податку плати за земельні ділянки:

3.1. нормативну грошову оцінку яких проведено, у відсотках від їх нормативної грошової оцінки в таких розмірах:

- для земель житлової забудови - 0,1%;
- для ріллі та сіножаті - 0,3%;
- для багаторічних насаджень - 3%;
- для пасовищ - 0,3%;
- для земель громадської забудови - 1%;
- для земель промисловості, транспорту, зв'язку, енергетики, та іншого призначення – 3%;

3.2. за земельні ділянки, розташовані за межами населеного пункту, грошову оцінку яких не проведено – 5% від нормативної грошової оцінки площі ріллі по області.

4. Встановити ставку транспортного податку в розмірі 25000 гривень на календарний рік за легковий автомобіль з року випуску якого минуло не більше п'яти років та середньоринкова вартість якого становить понад 375 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.

5. Встановити ставки єдиного податку для фізичних осіб-підприємців, які здійснюють господарську діяльність з розрахунку за календарний місяць:

5.1 Для I групи платників єдиного податку – 10 відсотків розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року.

5.2 Для II групи платників єдиного податку -10 відсотків розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.

5.3 Для III групи платників єдиного податку:

- 3 відсотка доходу у разі сплати податку на додану вартість згідно з Податковим кодексом України;

- 5 відсотків доходу у разі включення податку на додану вартість до складу єдиного податку.

6. Встановити ставку туристичного збору у розмірі 1 % до вартості усього періоду проживання.

7. Встановити ставку збору за кожний день провадження діяльності із забезпечення паркування транспортних засобів у гривнях за 1 кв.м. метр площі земельної ділянки, відведеної для організації та провадження такої діяльності у розмірі 0.075 % розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.

8. Затвердити наступні положення:

- Положення про оподаткування податком на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки згідно додатка №1.

- Положення про оподаткування платою за землю згідно додатка № 2.

- Положення про транспортний податок згідно додатка №3.

- Положення про єдиний податок (ст. 291 – 295 ПКУ) згідно додатка № 4.

- Положення про збір за місця для паркування транспортних засобів (ст. 268¹ ПКУ) згідно додатка № 5.

- Положення про туристичний збір (ст. 268 ПКУ) згідно додатка № 6

9. Оприлюднити дане рішення на офіційному веб-сайті Невицької сільської ради .

10. Рішення набирає чинності з 01 січня 2018 року.

11. Контроль за виконанням рішення покласти на постійну комісію з питань бюджету та інвестиційної діяльності та головного бухгалтера сільської ради.

Сільський голова

М.М. Лаба

**Положення
про оподаткування податком на нерухоме майно,
відмінне від земельної ділянки**

1. Платники податку

1.1. Платниками податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які є власниками об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості.

266.1.2. Визначення платників податку в разі перебування об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості у спільній частковій або спільній сумісній власності кількох осіб:

а) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній частковій власності кількох осіб, платником податку є кожна з цих осіб за належну їй частку;

б) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб, але не поділений в натурі, платником податку є одна з таких осіб-власників, визначена за їх згодою, якщо інше не встановлено судом;

в) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб і поділений між ними в натурі, платником податку є кожна з цих осіб за належну їй частку.

2. Об'єкт оподаткування визначено пунктом 266.2 статті 266 Податкового кодексу України.

2.1. Об'єктом оподаткування є об'єкт житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його частка.

3. Базу оподаткування визначено пунктом 266.3 статті 266 Податкового кодексу України.

3.1. Базою оподаткування є загальна площа об'єкта житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його часток.

3.2. База оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, які перебувають у власності фізичних осіб, обчислюється контролюючим органом на підставі даних Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, що безоплатно надаються органами державної реєстрації прав на нерухоме майно та/або на підставі оригіналів відповідних документів платника податків, зокрема документів на право власності.

3.3. База оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності юридичних осіб, обчислюється такими особами самостійно виходячи із загальної площі кожного окремого об'єкта оподаткування на підставі документів, що підтверджують право власності на такий об'єкт.

4. Ставки податку визначаються у відповідності до п. 266.5 ст 266 ПКУ

4.1. Ставки податку для об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб, встановлюються за рішенням сільської, селищної ради залежно від місця розташування (зональності) та типів таких об'єктів нерухомості у розмірі, що не перевищує 1,5 відсотка розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 квадратний метр бази оподаткування.

4.2. Встановити ставки податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки:

4. 2.1. для об'єктів житлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних осіб - 0,1 відсоток розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року, за 1 кв. метр бази оподаткування;

4. 2.2 для об'єктів житлової нерухомості, що перебувають у власності юридичних осіб - 0,2 відсотка розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року, за 1 кв. метр бази оподаткування;

4.2.3 для об'єктів нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних осіб, ставка податку становить 0,00 відсоток розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року, за 1 кв. метр бази оподаткування;

4. 2.4 для об'єктів нежитлової нерухомості, що перебувають у власності юридичних осіб, ставка податку становить 0,5 відсоток розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року, за 1 кв. метр бази оподаткування.

Встановити, що база оподаткування об'єктів житлової нерухомості зменшується:

а) для кварти, незалежно від їх кількості – на 70 кв.метрів;

б) для житлового будинку/будинків, незалежно від їх кількості – на 240 кв.метрів;

в) для різних типів об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток (у разі одночасного перебування у власності платника податку квартири/квартир та житлового будинку/будинків, у тому числі їх часток), - на 310 кв.метрів.

5. Пільги зі сплати податку:

5.1. перелік пільг та особливості їх застосування визначено пунктом 266.4 статті 266 Податкового кодексу України;

5.1.1 База оподаткування об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності фізичної особи - платника податку, зменшується:

а) для квартири/квартир незалежно від їх кількості - на 70 кв. метрів;

б) для житлового будинку/будинків незалежно від їх кількості - на 240 кв. метрів;

в) для різних типів об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток (у разі одночасного перебування у власності платника податку квартири/квартир та житлового будинку/будинків, у тому числі їх часток), - на 310 кв. метрів.

Таке зменшення надається один раз за кожний базовий податковий (звітний) період (рік).

5.1.2. Сільські ради встановлюють пільги з податку, що сплачується на відповідній території, з об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, громадських об'єднань, благодійних організацій, релігійних організацій України, статuti (положення) яких зареєстровані у встановленому законом порядку, та використовуються для забезпечення діяльності, передбаченої такими статутами (положеннями).

Пільги з податку, що сплачується на відповідній території з об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, для фізичних осіб визначаються виходячи з їх майнового стану та рівня доходів.

Пільги з податку, що сплачується на відповідній території з об'єктів нежитлової нерухомості, встановлюються залежно від майна, яке є об'єктом оподаткування.

Органи місцевого самоврядування до 25 грудня року, що передувє звітному, подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням об'єкта житлової та/або нежитлової нерухомості рішення щодо ставок та наданих пільг юридичним та/або фізичним особам зі сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, за формою, затвердженою Кабінетом Міністрів України.

5.1.3. Пільги з податку, передбачені п.5.1.1 та 5.1.2 для фізичних осіб не застосовуються до:

об'єкта/об'єктів оподаткування, якщо площа такого/таких об'єкта/об'єктів перевищує п'ятикратний розмір неоподаткованої площі, встановленої пунктом 5.1.1;

об'єкта/об'єктів оподаткування, що використовуються їх власниками з метою одержання доходів (здаються в оренду, лізинг, позичку, використовуються у підприємницькій діяльності).

5.2 перелік об'єктів нерухомості, які не підлягають оподаткуванню податком, визначено підпунктом 266.2.2 пункту 266.2 статті 266 Податкового кодексу України.

5.2.1. Не є об'єктом оподаткування:

а) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, а також організацій, створених ними в установленому порядку, що повністю утримуються за рахунок відповідного державного бюджету чи місцевого бюджету і є неприбутковими (їх спільній власності);

- б) будівлі дитячих будинків сімейного типу;
- в) гуртожитки;
- г) житлова нерухомість непридатна для проживання, у тому числі у зв'язку з аварійним станом, визнана такою згідно з рішенням сільської ради.
- д) об'єкти житлової нерухомості, в тому числі їх частки, що належать дітям-сиротам, дітям, позбавленим батьківського піклування, та особам з їх числа, визнаним такими відповідно до закону, дітям-інвалідам, які виховуються самотніми матеріями (батьками), але не більше одного такого об'єкта на дитину;
- е) об'єкти нежитлової нерухомості, які використовуються суб'єктами господарювання малого та середнього бізнесу, що провадять свою діяльність в малих архітектурних формах та на ринках;
- є) будівлі промисловості, зокрема виробничі корпуси, цехи, складські приміщення промислових підприємств;
- ж) будівлі, споруди сільськогосподарських товаровиробників, призначені для використання безпосередньо у сільськогосподарській діяльності;
- з) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності громадських організацій інвалідів та їх підприємств;
- и) об'єкти нерухомості, що перебувають у власності релігійних організацій, статuti (положення) яких зареєстровано у встановленому законом порядку, та використовуються виключно для забезпечення їхньої статутної діяльності, включаючи ті, в яких здійснюють діяльність засновані такими релігійними організаціями добродійні заклади (притулки, інтернати, лікарні тощо), крім об'єктів нерухомості, в яких здійснюється виробнича та/або господарська діяльність;
- і) будівлі дошкільних та загальноосвітніх навчальних закладів незалежно від форми власності та джерел фінансування, що використовуються для надання освітніх послуг;
- ї) об'єкти нежитлової нерухомості державних та комунальних дитячих закладів оздоровлення та відпочинку дітей, а також дитячих санаторно-курортних закладів та закладів оздоровлення і відпочинку дітей, які знаходяться на балансі підприємств, установ та організацій, які є неприбутковими і внесені контролюючим органом до Реєстру неприбуткових установ та організацій.
- й) об'єкти нежитлової нерухомості центрів фізичного здоров'я населення, центрів з розвитку фізичної культури і спорту інвалідів, дитячо-юнацьких спортивних шкіл, а також дитячо-юнацьких спортивних шкіл і спортивних споруд всеукраїнських фізкультурно-спортивних товариств, їх місцевих осередків та відокремлених підрозділів, що є неприбутковими та включені до Реєстру неприбуткових установ та організацій.
- к) об'єкти житлової нерухомості, які належать багатодітним або прийомним сім'ям, у яких виховується п'ять та більше дітей.

6. Порядок обчислення податку визначено підпунктами 266.7.1 – 266.7.3 пункту 266.7 Податкового кодексу України.

6.1 Порядок обчислення суми податку

6.1.1. Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, які перебувають у власності фізичних осіб, здійснюється контролюючим органом за місцем податкової адреси (місцем реєстрації) власника такої нерухомості у такому порядку: а) за наявності у власності платника податку одного об'єкта житлової нерухомості, в тому числі його частки, податок обчислюється, виходячи з бази оподаткування, зменшеної відповідно до 5.1.1 та відповідної ставки податку;

б) за наявності у власності платника податку більше одного об'єкта житлової нерухомості одного типу, в тому числі їх часток, податок обчислюється виходячи із сумарної загальної площі таких об'єктів, зменшеної відповідно до п. 5.1.1 та відповідної ставки податку;

в) за наявності у власності платника податку об'єктів житлової нерухомості різних видів, у тому числі їх часток, податок обчислюється виходячи із сумарної загальної площі таких об'єктів, зменшеної відповідно до п. 5.1.1. в) та відповідної ставки податку;

г) за наявності у власності платника податку об'єкта (об'єктів) житлової нерухомості, у тому числі його частки, що перебуває у власності фізичної чи юридичної особи - платника податку, загальна площа якого перевищує 300 квадратних метрів (для квартири) та/або 500 квадратних метрів (для будинку), сума податку, розрахована відповідно до підпунктів "а"- "г" цього підпункту, збільшується на 25000 гривень на рік за кожен такий об'єкт житлової нерухомості (його частку).

Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів нежитлової нерухомості, які перебувають у власності фізичних осіб, здійснюється контролюючим органом за місцем податкової адреси (місцем реєстрації) власника такої нерухомості виходячи із загальної площі кожного з об'єктів нежитлової нерухомості та відповідної ставки податку.

6.1.2. Податкове/податкові повідомлення-рішення про сплату суми/сум податку, та відповідні платіжні реквізити, зокрема, органів місцевого самоврядування за місцезнаходженням кожного з об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, надсилаються (вручаються) платнику податку контролюючим органом за місцем його податкової адреси (місцем реєстрації) до 1 липня року, що настає за базовим податковим (звітним) періодом (роком).

7. Податковий період для податку визначено пунктом 266.6 статті 266 Податкового кодексу України.

7.1. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному року.

Невицький сільський голова

М.М.Лаба

**Положення
про оподаткування платою за землю**

1. Платники плати за землю:

1.1 Платниками земельного податку є: (ст.269 ПКУ)

1.1.1 власники земельних ділянок, земельних часток (паїв);

1.1.2 землекористувачі.

1.2. Платником орендної плати за земельні ділянки державної та комунальної власності є орендар земельної ділянки.(п.288.2 ст.288 ПКУ)

2. Об'єкти оподаткування:

2.1.Об'єктами оподаткування земельним податком є: (ст.270 ПКУ)

2.1.1 земельні ділянки, які перебувають у власності або користуванні;

2.1.2 земельні частки (паї), які перебувають у власності.

2.2 Об'єктом оподаткування орендною платою є земельна ділянка, надана в оренду (п.288.3.ст.288 КПУ)

3. База оподаткування:

3.1. Базою оподаткування є:

3.1.1. нормативна грошова оцінка земельних ділянок з урахуванням коефіцієнта індексації, визначеного відповідно до порядку, встановленого цим розділом;

3.1.2. площа земельних ділянок, нормативну грошову оцінку яких не проведено.

Рішення ради щодо нормативної грошової оцінки земельних ділянок, розташованих у межах населених пунктів, офіційно оприлюднюється органом місцевого самоврядування до 15 липня року, що передуює бюджетному періоду, в якому планується застосування нормативної грошової оцінки земель або змін (плановий період). В іншому разі норми відповідних рішень застосовуються не раніше початку бюджетного періоду, що настає за плановим періодом. (ст. 271 ПКУ)

3.2. Розмір та умови внесення орендної плати встановлюються у договорі оренди між орендодавцем (власником) і орендарем.(п.288.4 статті 288 ПКУ).

4. Ставки/розмір:

Встановити ставки податку плати за земельні ділянки:

4.1 нормативну грошову оцінку яких проведено, у відсотках від їх нормативної грошової оцінки в таких розмірах:

- для земель житлової забудови - 0,1%;
- для ріллі та сіножаті - 0,3%;
- для багаторічних насаджень - 3%;
- для пасовищ - 0,3%;

- для земель громадської забудови - 1%;
 - для земель промисловості, транспорту, зв'язку, енергетики, та іншого призначення – 3%;
- 4.2 за земельні ділянки, розташовані за межами населеного пункту, грошову оцінку яких не проведено – 5% від нормативної грошової оцінки площі ріллі по області.

4.3. Розмір орендної плати п. 288.5 ст. 288 ПКУ.

Розмір орендної плати встановлюється у договорі оренди, але річна сума платежу:

- а) не може бути меншою розміру земельного податку, встановленого для відповідної категорії земельних ділянок на відповідній території;
- б) не може перевищувати 12 відсотків нормативної грошової оцінки;
- в) може перевищувати граничний розмір орендної плати, встановлений у підпункті 4.2.2, у разі визначення орендаря на конкурентних засадах.

5. Пільги зі сплати земельного податку:

5.1 Пільги для фізичних осіб (ст.281 ПКУ)

Від сплати податку звільняються:

- 5.1.1. інваліди першої і другої групи;
- 5.1.2. фізичні особи, які виховують трьох і більше дітей віком до 18 років;
- 5.1.3. пенсіонери (за віком);
- 5.1.4. ветерани війни та особи, на яких поширюється дія Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту";
- 5.1.5. фізичні особи, визнані законом особами, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи.
- 5.1.6 Звільнення від сплати податку за земельні ділянки, передбачене для відповідної категорії фізичних осіб пунктом 5.1.1-5.1.5, поширюється на одну земельну ділянку за кожним видом використання у межах граничних норм:
 - 5.1.6.1 для ведення особистого селянського господарства - у розмірі не більш як 2 гектари;
 - 5.1.6.2. для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка): у селі - не більш як 0,25 гектара
 - 5.1.6.3. для індивідуального дачного будівництва - не більш як 0,10 гектара;
 - 5.1.6.4. для будівництва індивідуальних гаражів - не більш як 0,01 гектара;
 - 5.1.6.5. для ведення садівництва - не більш як 0,12 гектара.
 - 5.1.6.7. Від сплати податку звільняються на період дії єдиного податку четвертої групи власники земельних ділянок, земельних часток (паїв) та землекористувачі за умови передачі земельних ділянок та земельних часток (паїв) в оренду платнику єдиного податку четвертої групи.

5.1.6.8 Якщо фізична особа, визначена у пункті 5.1.1-5.1.5 , має у власності декілька земельних ділянок одного виду використання, то така особа до 1 травня поточного року подає письмову заяву у довільній формі до контролюючого органу за місцем знаходження земельної ділянки про самостійне обрання/зміну земельної ділянки для застосування пільги.

Пільга починає застосовуватися до обраної земельної ділянки з базового податкового (звітного) періоду, у якому подано таку заяву.

5.2. пільги щодо сплати податку для юридичних осіб (ст. 282 ПКУ);

Від сплати податку звільняються:

5.2.1 дошкільні та загальноосвітні навчальні заклади незалежно від форми власності і джерел фінансування, заклади культури, науки (крім національних та державних дендрологічних парків), освіти, охорони здоров'я, соціального захисту, фізичної культури та спорту, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів.}

5.2.2 центри фізичного здоров'я населення, центри з розвитку фізичної культури і спорту інвалідів, дитячо-юнацькі спортивні школи, , дитячо-юнацькі спортивні школи і спортивні споруди всеукраїнських фізкультурно-спортивних товариств, їх місцевих осередків та відокремлених підрозділів, що є неприбутковими та включені до Реєстру неприбуткових установ та організацій, за земельні ділянки, на яких розміщені їх спортивні споруди. У разі виключення таких установ та організацій з Реєстру неприбуткових установ та організацій, декларація подається платником податку протягом 30 календарних днів з дня виключення, а податок сплачується починаючи з місяця, наступного за місяцем, в якому відбулося виключення з Реєстру неприбуткових установ та організацій.

5.3. перелік пільг для фізичних та юридичних осіб, наданих у межах норм пункту 284.1 статті 284 Податкового кодексу України,

5.3.1. Органи місцевого самоврядування встановлюють ставки плати за землю та пільги щодо земельного податку, що сплачується на відповідній території.

5.3.2 Органи місцевого самоврядування до 25 грудня року, що передує звітному, подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки рішення щодо ставок земельного податку та наданих пільг зі сплати земельного податку юридичним та/або фізичним особам за формою, затвердженою Кабінетом Міністрів України.

Нові зміни щодо зазначеної інформації надаються до 1 числа першого місяця кварталу, що настає за звітним кварталом, у якому відбулися зазначені зміни.

5.4. перелік земельних ділянок, які не підлягають оподаткуванню земельним податком (ст. 283 ПКУ);

Не сплачується податок за:

5.4.1: землі сільськогосподарських угідь, що перебувають у тимчасовій консервації або у стадії сільськогосподарського освоєння;

5.4.2. землі дорожнього господарства автомобільних доріг загального користування - землі під проїзною частиною, узбіччям, земляним полотном, декоративним озелененням, резервами, кюветами, мостами, штучними спорудами, тунелями, транспортними розв'язками, водопропускними спорудами, підпірними стінками, шумовими екранами, очисними спорудами і розташованими в межах смуг відведення іншими дорожніми спорудами та обладнанням, а також землі, що знаходяться за межами смуг відведення, якщо на них розміщені споруди, що забезпечують функціонування автомобільних доріг, а саме:

а) паралельні об'їзні дороги, поромні переправи, снігозахисні споруди і насадження, протилавинні та протисельові споруди, вловлюючі з'їзди, захисні насадження, шумові екрани, очисні споруди;

б) майданчики для стоянки транспорту і відпочинку, склади, гаражі, резервуари для зберігання паливно-мастильних матеріалів, комплекси для зважування великогабаритного транспорту, виробничі бази, штучні та інші споруди, що перебувають у державній власності, власності державних підприємств або власності господарських товариств, у статутному капіталі яких 100 відсотків акцій (часток, паїв) належить державі;

5.4.3 Земельні ділянки сільськогосподарських підприємств усіх форм власності та фермерських (селянських) господарств, зайняті молодими садами, ягідниками та виноградниками до вступу їх у пору плодоношення, а також гібридними насадженнями, генофондовими колекціями та розсадниками багаторічних плодових насаджень;

5.4.4. Земельні ділянки кладовищ, крематоріїв та колумбаріїв.

5.4.5. Земельні ділянки, надані для будівництва і обслуговування культових та інших будівель, необхідних для забезпечення діяльності релігійних організацій України, статuti (положення) яких зареєстровано у встановленому законом порядку.

5.5. порядок та особливості застосування пільг (п. 284.2 – 284.3 ст. 284 ПКУ).

5.5.1. Якщо право на пільгу у платника виникає протягом року, то він звільняється від сплати податку починаючи з місяця, що настає за місяцем, у якому виникло це право. У разі втрати права на пільгу протягом року податок сплачується починаючи з місяця, що настає за місяцем, у якому втрачено це право.

5.5.2 Якщо платники податку, які користуються пільгами з цього податку, надають в оренду земельні ділянки, окремі будівлі, споруди або їх частини, податок за такі земельні ділянки та земельні ділянки під такими будівлями (їх частинами) сплачується на загальних підставах з урахуванням прибудинкової території.

Ця норма не поширюється на бюджетні установи у разі надання ними будівель, споруд (їх частин) в тимчасове користування (оренду) іншим бюджетним установам, дошкільним, загальноосвітнім навчальним закладам незалежно від форм власності і джерел фінансування.

6. Порядок обчислення:

Порядок обчислення плати за землю визначено ст. 286 ПКУ

6.1 Підставою для нарахування земельного податку є дані державного земельного кадастру.

6.2 Центральні органи виконавчої влади, що реалізують державну політику у сфері земельних відносин та у сфері державної реєстрації речових прав на нерухоме майно, у сфері будівництва щомісяця, але не пізніше 10 числа наступного місяця, а також за запитом відповідного контролюючого органу за місцезнаходженням земельної ділянки подають інформацію, необхідну для обчислення і справляння плати за землю

6.3. Платники плати за землю (крім фізичних осіб) самостійно обчислюють суму податку щороку станом на 1 січня і не пізніше 20 лютого поточного року подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки податкову декларацію на поточний рік за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 ПКУ, з розбивкою річної суми рівними частками за місяцями. Подання такої декларації звільняє від обов'язку подання щомісячних декларацій. При поданні першої декларації (фактичного початку діяльності як платника плати за землю) разом з нею подається довідка (витяг) про розмір нормативної грошової оцінки земельної ділянки, а надалі така довідка подається у разі затвердження нової нормативної грошової оцінки землі.

6.4. За нововідведені земельні ділянки або за новоукладеними договорами оренди землі платник плати за землю подає податкову декларацію протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним.

6.5. Нарахування фізичним особам сум податку проводиться контролюючими органами (за місцем знаходження земельної ділянки), які надсилають (вручають) платникові за місцем його реєстрації до 1 липня поточного року.

Платники податку мають право звернутися з письмовою заявою до контролюючого органу за місцем знаходження земельної ділянки для проведення збірки даних щодо:

- розміру площі земельної ділянки, що перебуває у власності та/або користуванні платника податку;

- права на користування пільгою із сплати податку;

- розміру ставки податку;

- нарахованої суми податку.

У разі виявлення розбіжностей між даними контролюючих органів та даними, підтвердженими платником податку на підставі оригіналів відповідних документів, зокрема документів на право власності, користування пільгою, контролюючий орган за місцем знаходження земельної ділянки проводить протягом десяти робочих днів перерахунок суми податку і надсилає (вручає) йому нове податкове повідомлення-рішення. Попереднє податкове повідомлення-рішення вважається скасованим (відкликаним).

6.6. За земельну ділянку, на якій розташована будівля, що перебуває у спільній власності кількох юридичних або фізичних осіб, податок нараховується з урахуванням прибудинкової території кожному з таких осіб:

1) у рівних частинах - якщо будівля перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб, але не поділена в натурі, або одній з таких осіб-власників, визначеній за їх згодою, якщо інше не встановлено судом;

2) пропорційно належній частці кожної особи - якщо будівля перебуває у спільній частковій власності;

3) пропорційно належній частці кожної особи - якщо будівля перебуває у спільній сумісній власності і поділена в натурі.

За земельну ділянку, на якій розташована будівля, що перебуває у користуванні кількох юридичних або фізичних осіб, податок нараховується кожному з них пропорційно тій частині площі будівлі, що знаходиться в їх користуванні, з урахуванням прибудинкової території.

6.7. порядок обчислення орендної плати визначено пунктом 288.7 статті 288 Податкового кодексу України;

7. Податковий період для плати за землю визначено статтею 285 Податкового кодексу України.

7.1. Базовим податковим (звітним) періодом для плати за землю є календарний рік.

7.2. Базовий податковий (звітний) рік починається 1 січня і закінчується 31 грудня того ж року (для новостворених підприємств та організацій, а також у зв'язку із набуттям права власності та/або користування на нові земельні ділянки може бути меншим 12 місяців).

8. Строк та порядок сплати плати за землю визначено статтею 287 Податкового кодексу України.

8.1. Власники землі та землекористувачі сплачують плату за землю з дня виникнення права власності або права користування земельною ділянкою.

У разі припинення права власності або права користування земельною ділянкою плата за землю сплачується за фактичний період перебування землі у власності або користуванні у поточному році.

8.2. Облік фізичних осіб - платників податку і нарахування відповідних сум проводяться контролюючими органами за місцем знаходження земельної ділянки щороку до 1 травня.

8.3. Податок фізичними особами сплачується протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення.

Фізичними особами у сільській місцевості земельний податок може сплачуватися через каси сільських (селищних) рад або рад об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, за квитанцією про приймання податкових платежів. Форма квитанції встановлюється у порядку, передбаченому статтею 46 цього Кодексу.

9. Строк та порядок подання звітності з плати за землю визначені пунктами 286.2 – 286.4 статті 286 Податкового кодексу України.

9.1. Платники плати за землю (крім фізичних осіб) самостійно обчислюють суму податку щороку станом на 1 січня і не пізніше 20 лютого поточного року подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки податкову декларацію на поточний рік за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 цього Кодексу, з розбивкою річної суми рівними частками за місяцями. Подання такої декларації звільняє від обов'язку подання щомісячних декларацій. При поданні першої декларації (фактичного початку діяльності як платника плати за землю) разом з нею подається довідка (витяг) про розмір нормативної грошової оцінки земельної ділянки, а надалі така довідка подається у разі затвердження нової нормативної грошової оцінки землі.

9.2. Платник плати за землю має право подавати щомісяця звітну податкову декларацію, що звільняє його від обов'язку подання податкової декларації не пізніше 20 лютого поточного року, протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним.

9.3. За перовідведені земельні ділянки або за новоукладеними договорами оренди землі платник плати за землю подає податкову декларацію протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним.

У разі зміни протягом року об'єкта та/або бази оподаткування платник плати за землю подає податкову декларацію протягом 20 календарних днів місяця, що настає за місяцем, у якому відбулися такі зміни.

Невицький сільський голова

М.М.Лаба

Положення про транспортний податок (ст. 267 ПКУ)

1. Платники транспортного податку

1.1. Платниками транспортного податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які мають зареєстровані в Україні згідно з чинним законодавством власні легкові автомобілі, що відповідно до п.2.1 є об'єктами оподаткування.

2. Об'єкт оподаткування

2.1. Об'єктом оподаткування є легкові автомобілі, з року випуску яких минуло не більше п'яти років (включно) та середньоринкова вартість яких становить понад 375 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.

Така вартість визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику економічного, соціального розвитку і торгівлі, заметодикою, затвердженою Кабінетом Міністрів України, станом на 1 січня податкового (звітного) року виходячи з марки, моделі, року випуску, об'єму циліндрів двигуна, типу пального";

Щороку до 1 лютого податкового (звітного) року центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику економічного, соціального розвитку і торгівлі, на своєму офіційному веб-сайті розміщується перелік легкових автомобілів, з року випуску яких минуло не більше п'яти років (включно) та середньоринкова вартість яких становить понад 375 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року, який повинен містити такі дані щодо цих автомобілів: марка, модель, рік випуску, об'єм циліндрів двигуна, тип пального.

3. База оподаткування

3.1. Базою оподаткування є легковий автомобіль, що є об'єктом оподаткування відповідно до п.2.1 пункту .

4. Ставка податку

4.1 встановлюється з розрахунку на календарний рік у розмірі 25 000 гривень за кожен легковий автомобіль, що є об'єктом оподаткування відповідно до п.2.1 .

5. Податковий період

5.1. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному року.

6. Порядок обчислення та сплати податку

6.1. Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів оподаткування фізичних осіб здійснюється контролюючим органом за місцем реєстрації платника податку.

6.2. Податкове/податкові повідомлення-рішення про сплату суми/сум податку та відповідні платіжні реквізити надсилаються (вручаються)

платнику податку контролюючим органом за місцем його реєстрації до 1 липня року базового податкового (звітного) періоду (року).

Щодо об'єктів оподаткування, придбаних протягом року, податок сплачується фізичною особою-платником починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт. Контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

6.3. Платники податку - юридичні особи самостійно обчислюють суму податку станом на 1 січня звітного року і до 20 лютого цього ж року подають контролюючому органу за місцем реєстрації об'єкта оподаткування декларацію за встановленою формою,

6.4 У разі переходу права власності на об'єкт оподаткування від одного власника до іншого протягом звітного року податок обчислюється попереднім власником за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначений об'єкт оподаткування, а новим власником - починаючи з місяця, в якому він набув право власності на цей об'єкт.

6.5 За об'єкти оподаткування, придбані протягом року, податок сплачується пропорційно кількості місяців, які залишилися до кінця року, починаючи з місяця, в якому проведено реєстрацію транспортного засобу.

6.6 У разі впливу п'ятирічного віку легкового автомобіля протягом звітного року податок сплачується за період з 1 січня цього року до початку місяця, наступного за місяцем, в якому вік такого автомобіля досяг (досягне) п'яти років.

6.7 Фізичні особи - платники податку мають право звернутися з письмовою заявою до контролюючого органу за місцем своєї реєстрації для проведення звірки даних щодо:

- а) об'єктів оподаткування, що перебувають у власності платника податку;
- б) розміру ставки податку;
- в) нарахованої суми податку.

У разі виявлення розбіжностей між даними контролюючих органів та даними, підтвердженими платником податку на підставі оригіналів відповідних документів (зокрема документів, що підтверджують право власності на об'єкт оподаткування, перехід права власності на об'єкт оподаткування), контролюючий орган за місцем реєстрації платника податку проводить перерахунок суми податку і надсилає (вручає) йому нове податкове повідомлення-рішення. Попереднє податкове повідомлення-рішення вважається скасованим (відкликаним).

7. Порядок сплати податку

7.1. Податок сплачується за місцем реєстрації об'єктів оподаткування і зараховується до відповідного бюджету згідно з положеннями Бюджетного кодексу України.

8. Строки сплати податку

8.1. Транспортний податок сплачується:

- а) фізичними особами - протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення;

б) юридичними особами - авансовими внесками щокварталу до 30 числа місяця, що наступас за звітним кварталом, які відображаються в річній податковій декларації.

Невицький сільський голова

М.М.Лаба

ПОЛОЖЕННЯ **про єдиний податок (ст. 291 – 295 ПКУ)**

Розділ І. Платники податку (ст. 291 ПКУ)

1. Суб'єкти господарювання, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, поділяються на такі групи платників єдиного податку:

1) **перша група** - фізичні особи - підприємці, які не використовують працю найманих осіб, здійснюють виключно роздрібний продаж товарів з торговельних місць на ринках та/або провадять господарську діяльність з надання побутових послуг населенню і обсяг доходу яких протягом календарного року не перевищує 300000 гривень;

2) **друга група** - фізичні особи - підприємці, які здійснюють господарську діяльність з надання послуг, у тому числі побутових, платникам єдиного податку та/або населенню, виробництво та/або продаж товарів, діяльність у сфері ресторанного господарства, за умови, що протягом календарного року відповідають сукупності таких критеріїв:

не використовують працю найманих осіб або кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, одночасно не перевищує 10 осіб;

обсяг доходу не перевищує 1500000 гривень.

3) **третьа група** - фізичні особи - підприємці, які не використовують працю найманих осіб або кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, не обмежена та юридичні особи - суб'єкти господарювання будь-якої організаційно-правової форми, у яких протягом календарного року обсяг доходу не перевищує 5000000 гривень;

4) **четверта група** - сільськогосподарські товаровиробники, у яких частка сільськогосподарського товаровиробництва за попередній податковий (звітний) рік дорівнює або перевищує 75 відсотків

Виключення та обмеження щодо перебування платників у групах встановлюються Податковим Кодексом України.

Розділ ІІ. Об'єкт та ставки єдиного податку (ст. 293 ПКУ)

2. Встановити ставки єдиного податку для фізичних осіб- підприємців, які здійснюють господарську діяльність з розрахунку за календарний місяць:

5.1 Для I групи платників єдиного податку – 10 відсотків розміру прожиткового мінімуму, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року.

5.2 Для II групи платників єдиного податку -10 відсотків розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.

5.3 Для III групи платників єдиного податку:

– 3 відсотка доходу у разі сплати податку на додану вартість згідно з Податковим кодексом;

– 5 відсотків доходу у разі включення податку на додану вартість до складу єдиного податку.

Розділ III. Податковий (звітний) період (ст. 294 ПКУ)

3.1. Податковим (звітним) періодом для платників єдиного податку першої, другої та четвертої груп є календарний рік.

3.2. Податковий (звітний) період починається з першого числа першого місяця податкового (звітного) періоду і закінчується останнім календарним днем останнього місяця податкового (звітного) періоду.

3.3. Для суб'єктів господарювання, які перейшли на сплату єдиного податку із сплати інших податків і зборів, встановлених цим Кодексом, перший податковий (звітний) період починається з першого числа місяця, що настає за наступним податковим (звітним) кварталом, у якому особу зареєстровано платником єдиного податку, і закінчується останнім календарним днем останнього місяця такого періоду.

3.4. Для зареєстрованих в установленому порядку фізичних осіб - підприємців, які до закінчення місяця, в якому відбулася державна реєстрація, подали заяву щодо обрання спрощеної системи оподаткування та ставки єдиного податку, встановленої для першої або другої групи, перший податковий (звітний) період починається з першого числа місяця, наступного за місяцем, у якому особу зареєстровано платником єдиного податку.

Для зареєстрованих в установленому законом порядку суб'єктів господарювання (новостворених), які протягом 10 календарних днів з дня державної реєстрації подали заяву щодо обрання спрощеної системи оподаткування та ставки єдиного податку, встановленої для третьої групи, перший податковий (звітний) період починається з першого числа місяця, в якому відбулася державна реєстрація..

3.5. У разі державної реєстрації припинення юридичних осіб та державної реєстрації припинення підприємницької діяльності фізичної особи - підприємця, які є платниками єдиного податку, останнім податковим (звітним) періодом вважається період, у якому подано до контролюючого

органу заяву щодо відмови від спрощеної системи оподаткування у зв'язку з припиненням провадження господарської діяльності.

3.6. У разі зміни податкової адреси платника єдиного податку останнім податковим (звітним) періодом за такою адресою вважається період, у якому подано до контролюючого органу заяву щодо зміни податкової адреси.

Розділ IV. Порядок нарахування та строки сплати єдиного податку (ст. 295 ПКУ)

4.1. Платники єдиного податку першої і другої груп сплачують єдиний податок шляхом здійснення авансового внеску не пізніше 20 числа (включно) поточного місяця. Такі платники єдиного податку можуть здійснити сплату єдиного податку авансовим внеском за весь податковий (звітний) період (квартал, рік), але не більш як до кінця поточного звітного року.

4.2. Нарахування авансових внесків для платників єдиного податку першої і другої груп здійснюється контролюючими органами на підставі заяви такого платника єдиного податку щодо розміру обраної ставки єдиного податку, заяви щодо періоду щорічної відпустки та/або заяви щодо терміну тимчасової втрати працездатності.

4.3. Сплата єдиного податку платниками першої - третьої груп здійснюється за місцем податкової адреси.

Невиняків сільський голова

М.М.Лаба

ПОЛОЖЕННЯ про збір за місця для паркування транспортних засобів (ст. 268¹ ПКУ)

Розділ I. Платники податку

1.1. Платниками збору є юридичні особи, їх філії (відділення, представництва), фізичні особи - підприємці, які згідно з рішенням селищної ради організовують та провадять діяльність із забезпечення паркування транспортних засобів на майданчиках для платного паркування та спеціально відведених автостоянках.

1.2. Перелік спеціальних земельних ділянок, відведених для організації та провадження діяльності із забезпечення паркування транспортних засобів, в якому зазначаються їх місцезнаходження, загальна площа, технічне облаштування, кількість місць для паркування транспортних засобів, затверджується рішенням селищної ради про встановлення збору.

Таке рішення разом з переліком осіб, які уповноважені організовувати та провадити діяльність із забезпечення паркування транспортних засобів, надається виконавчим органом сільської, селищної, міської ради контролюючому органу в порядку, встановленому розділом I Податкового Кодексу.

Розділ II. Об'єкт і база оподаткування збором

2.1. Об'єктом оподаткування є земельна ділянка, яка згідно з рішенням сільської, селищної або міської ради спеціально відведена для забезпечення паркування транспортних засобів на автомобільних дорогах загального користування, тротуарах або інших місцях, а також комунальні гаражі, стоянки, паркінги (будівлі, споруди, їх частини), які побудовані за рахунок коштів місцевого бюджету, за винятком площі земельної ділянки, яка відведена для безоплатного паркування транспортних засобів, передбачених статтею 30 Закону України "Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні".

2.2. Базою оподаткування є площа земельної ділянки, відведена для паркування, а також площа комунальних гаражів, стоянок, паркінгів (будівель, споруд, їх частин), які побудовані за рахунок коштів місцевого бюджету.

Розділ III. Ставки збору

3.1. Ставки збору встановлюються за кожний день провадження діяльності із забезпечення паркування транспортних засобів у гривнях за 1 кв. метр площі земельної ділянки, відведеної для організації та провадження такої діяльності, **у розмірі 0,075 відсотка мінімальної заробітної плати**, установлені законом на 1 січня податкового (звітного) року.

Розділ IV. Порядок обчислення та строки сплати збору

5.1. Сума збору за місця для паркування транспортних засобів, обчислена відповідно до податкової декларації за звітний (податковий) квартал, сплачується щоквартально, у визначений для квартального звітного (податкового) періоду строк, за місцезнаходженням об'єкта оподаткування.

5.2. Платник збору, який має підрозділ без статусу юридичної особи, що провадить діяльність із забезпечення паркування транспортних засобів на земельній ділянці не за місцем реєстрації такого платника збору, зобов'язаний зареєструвати такий підрозділ як платника збору у контролюючому органі за місцезнаходженням земельної ділянки.

5.3. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному кварталу.

Невинський сільський голова

М.М.Лаба

ПОЛОЖЕННЯ про туристичний збір (ст. 268 ПКУ)

Розділ I. Загальні положення

1.1. Туристичний збір - це місцевий збір, кошти від якого зараховуються до місцевого бюджету.

Розділ II. Платники податку

2.1. Платниками збору є громадяни України, іноземці, а також особи без громадянства, які прибувають на територію адміністративно-територіальної одиниці, на якій діє рішення селищної ради про встановлення туристичного збору, та отримують (споживають) послуги з тимчасового проживання (ночівлі) із зобов'язанням залишити місце перебування в зазначений строк.

2.2. Платниками збору не можуть бути особи, які:

а) постійно проживають, у тому числі на умовах договорів найму, у селі, радами яких встановлено такий збір;

б) особи, які прибули у відрядження;

в) інваліди, діти-інваліди та особи, що супроводжують інвалідів I групи або дітей-інвалідів (не більше одного супроводжуючого);

г) ветерани війни;

г) учасники ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС;

д) діти віком до 18 років;

Розділ III. Ставка податку

3.1. Ставка встановлюється у розмірі 1 % до бази справляння збору.

Розділ IV. База оподаткування

4.1. Базою справляння є вартість усього періоду проживання (ночівлі).

4.2. До вартості проживання не включаються витрати на харчування чи побутові послуги (прання, чистка, лагодження та правління одягу, взуття чи білизни), телефонні рахунки, оформлення закордонних паспортів, дозволів на в'їзд (віз), обов'язкове страхування, витрати на усні та письмові переклади, інші документально оформлені витрати, пов'язані з правилами в'їзду.

4.1. Справляння збору може здійснюватися:

а) адміністраціями гуртожитків для приїжджих та іншими закладами готельного типу, санаторно-курортними закладами;

б) квартирно-посередницькими організаціями, які направляють неорганізованих осіб на поселення у будинки (квартири), що належать фізичним особам на праві власності або на праві користування за договором найму;

в) юридичними особами або фізичними особами - підприємцями, які уповноважуються сільською, селищною або міською радою справляти збір на умовах договору, укладеного з відповідною радою.

Розділ V. Особливості справляння збору

5.1. Податкові агенти справляють збір під час надання послуг, пов'язаних з тимчасовим проживанням (почівлею), і визначають суму сплаченого збору окремим рядком у рахунку (квитанції) на проживання.

Розділ VI. Податковий період

6.1. Сума туристичного збору, обчислена відповідно до податкової декларації за звітний (податковий) квартал, сплачується щоквартально, у визначений для квартального звітного (податкового) періоду строк, за місцезнаходженням податкових агентів.

6.2. Податковий агент, який має підрозділ без статусу юридичної особи, що надає послуги з тимчасового проживання (почівлі) не за місцем реєстрації такого податкового агента, зобов'язаний зареєструвати такий підрозділ як податкового агента туристичного збору у контролюючому органі за місцезнаходженням підрозділу.

6.3. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному кварталу.

Невільний сільський голова

М.М.Лаба